

недостатъцитѣ сж външната дреха, съ която е облѣченъ човѣкъ; но човѣшката душа е чиста, тя не може да се развали, не може да се разруши; вашата божествена душа никой не е въ състояние да поквари. Може да се нацапа отвънъ, но вътрѣшно не може, понеже Богъ обитава въ нея. А немислимо е да се разруши нѣщо, което Богъ пази. Ние можемъ да се подчиняваме на свѣта, както е казалъ Иисусъ на Пилата, който му рекълъ: „Азъ имамъ властъ да те разпна“ — „Подчинявамъ се на онзи, който ти е далъ тази властъ, но моята душа е свободна“. Трѣбва да се подчинимъ на врѣменнитѣ страдания; ние не можемъ да ги разберемъ, но, когато умремъ и възкрѣснемъ, ще разберемъ защо сж били тѣ. Всички досега сж се терзали отъ трепети и страхове въ живота. А това не е животъ. Животъ е, когато човѣкъ е изпълненъ съ благородни чувства. Щастливъ е онзи, който се радва, че е могълъ да направи добро безкористно. Нѣкой ви докачилъ, не му снемате шапка, не се ржквате; може и да се ржквате, безъ това да е ржкуване; може да му снемете шапка, безъ това да е зачитане. И обикновено снемаме шапка на по-голѣмъ; но съ това нѣкакъ му казваме: „Можешъ ли ме повиши?“ Има една дяволска риба въ морето, която, каквото срѣщне по пжтя, сѣ го поздравлява. И човѣкъ хваща нѣкого за ржка. Защо? Тия дяволски прѣсти на човѣшката ржка много говорятъ; напр., най-малкиятъ казва: „Пари можешъ ли ми да? Трѣбва търговия да почна. Загуби имамъ отъ нея, ограбенъ съмъ, можешъ ли ми помогна?“ Безименниятъ — „Азъ желая художнишка слава и знания“. Срѣдниятъ — „Азъ искамъ права и приви-